Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Marcel Popescu)
Dosarul nr. 3a-179/25 (2-22171680-02-3a-24012025)

D E C I Z I E

13 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul	Sîrbu Victoria
Judecătorii	Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier	Papuc Daniela

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel depusă de către executorul judecătoresc Iacob Miron împotriva hotărârii judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 octombrie 2024, emisă în cauza, la acțiunea în contencios administrativ, înaintată de către executorul judecătoresc Iacob Miron către Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lângă UNEJ, persoane terțe Mihalachi Vitalie și Mihalachi Natalia, cu privire la anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 24 noiembrie 2022 executorul judecătoresc Iacob Miron a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, solicitând:

- recunoașterea nulității deciziei Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești, de pe lângă UNEJ, nr. ***** Chișinău din 7 octombrie 2022, luată în privința executorului judecătoresc Iacob Miron.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești din 7 octombrie 2022, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară față de executorul judecătoresc Iacob Miron, prin care s-a dispus :

- se constată abaterea disciplinară prevăzută de alin. (2) art. 21 din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătorești, de către executorul judecătoresc Iacob Miron expusă în sesizarea nr. 37 din 16 martie 2021, și anume : d) neglijarea gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare;

- se aplică sancțiunea prevăzută de lit. c) alin. (1) art. 24 din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătorești, sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale;

- decizia Colegiului disciplinar poate fi contestată, fără a fi necesară procedura prealabilă, în instanța de judecată, în a cărei jurisdicție își are sediul Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, în termen de 30 de zile de la comunicare în modul prevăzut la art. 23/1 alin. (6) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătorești.

La caz, a opinat reclamantul că, că modul în care organele profesionale depășesc și sfidează independența executorului judecătoresc încalcă însăși principiile statului de drept. Or, independența justiției este un principiu fixat în Constituţia Republicii Moldova, precum şi în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Totodată, reclamantul a invocat lipsa motivării suficiente a deciziei contestate, făcând trimitere la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 31 martie 2009 în cauza *Hyde Park c. Republicii Moldova*, prin care s-a statuat că legalitatea unui act trebuie apreciată în raport cu motivele invocate de autoritatea emitentă, iar instanța de judecată nu poate suplini sau completa motivarea acestuia. În acest context, a susținut că obligația de a demonstra legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat revine exclusiv autorității emitente, iar instanța nu poate substitui această obligație prin formularea unor motive noi.

Deasemenea, reclamantul a solicitat repunerea în termenul de contestare, motivând că decizia i-a fost comunicată prin poșta electronică la data de 24 octombrie 2022, fără a-i fi remisă forma motivată a acesteia, care nici până la momentul introducerii acțiunii nu fusese publicată pe paginile oficiale ale Ministerului Justiției și Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ceea ce l-a împiedicat să ia cunoștință în mod efectiv de conținutul integral al actului.

Referitor la cadrul procesual, reclamantul a precizat că a indicat în calitate de copârâți atât Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești, cât și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, invocând existența unei practici judiciare neunitare privind capacitatea procesuală pasivă a Colegiului Disciplinar și apreciind că această modalitate este necesară pentru a evita eventuale incidente procesuale referitoare la calitatea procesuală pasivă.

La 10 mai 2023, pârâtul Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă UNEJ, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (f.d.148-155).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 1 octombrie 2024, acțiunea în contencios administrativ, înaintată de către Executorul Judecătoresc Iacob Miron împotriva Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lângă UNEJ, persoane terțe Vitalie Mihalachi și Natalia Mihalachi, cu privire la anularea actului administrativ – Decizia nr. ***** din 7 octombrie 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, executorul judecătoresc Iacob Miron a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii

Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 1 octombrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 1 octombrie 2024, iar apelul motivat a fost declarat la 30 octombrie 2024.

Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că prima instanță nu a analizat în mod corespunzător argumentele formulate prin cererea de chemare în judecată și nu le-a acordat o apreciere juridică efectivă, hotărârea fiind lipsită de o motivare suficientă și de un raționament care să justifice soluția pronunțată. A susținut că lipsa motivării constituie, prin ea însăși, un motiv de nelegalitate a hotărârii.

Apelantul a reiterat că sancționarea sa disciplinară reprezintă o ingerință nejustificată în independența executorului judecătoresc, principiu garantat de Codul de executare și de Legea nr. 113/2010 privind executorii judecătorești. În opinia sa, independența executorului judecătoresc constituie o componentă a independenței justiției, iar intervenția organelor disciplinare în activitatea de executare afectează principiile statului de drept și buna administrare a justiției.

Totodată, apelantul a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special hotărârile pronunțate în cauza *Hyde Park c. Moldova*, susținând că instanța de judecată nu poate suplini sau completa motivarea unui act administrativ prin argumente proprii, întrucât legalitatea actului trebuie apreciată exclusiv în raport cu motivele invocate de autoritatea emitentă. Acesta a arătat că obligația de a demonstra legalitatea și temeinicia actului administrativ revine exclusiv autorității emitente, iar lipsa unei motivări suficiente nu poate fi remediată în cadrul controlului judecătoresc.

În consecință, apelantul a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea în contencios administrativ să fie admisă integral.

La 3 octombrie 2025, avocatul Iurii Mihov în interesele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lângă UNEJ, a depus referință pe marginea cererii de apel, solicitând respingerea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe. (Vol. I, f.d.210-213 verso).

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului executorul judecătoresc Miron Iacob, avocatul Tihon Vitalie, a susținut cererea de apel înaintată pe

motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lângă UNEJ, avocatul Iurii Mihov, a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Apelantul executorul judecătoresc Miron Iacob și terții Mihalachi Natalia și Mihalachi Vitalie, în ședința de judecată nu s-au prezentat, iar în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora, având în vedere că procedura de citare legală a fost respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este întemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie anularea deciziei Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești, de pe lângă UNEJ, nr. ***** Chișinău, din 7 octombrie 2022, luată în privința executorului judecătoresc Iacob Miron.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea actului emis de Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești, de pe lângă UNEJ, se circumscrie tipului de acțiune în contestare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Respectiv, în privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 24 alin. (7) al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, coroborat cu art. 163 lit. c) Cod Administrativ.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelând momentul emiterii dispozitivului deciziei – 7 octombrie 2022, data contestării acesteia în instanța de judecată – 24 noiembrie 2022, și respectiv data întocmirii deciziei motivate și plasării pe pagina web oficială a Ministerului Justiției și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în compartimentul dedicat Colegiului disciplinar – 4 aprilie 2023, decizie care de fapt urma a fi motivată și plasată până la 28 octombrie 2022, se atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei rezultă că, la 6 aprilie 2020 de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a fost emisă hotărârea judecătorească în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Super Credit” împotriva lui Mihalachi Natalia, prin care s-a încasat de la Mihalachi Natalia în beneficiul SRL „Super Credit” datoria în sumă de 23 500,00 lei și taxa de stat 705,00 lei, în acest sens fiind eliberat titlul executoriu (f.d.58, dosar administrativ).

Prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr. *****din 12 august 2020, a fost dispusă intentarea procedurii de executare nr. *****în temeiul documentului executoriu nr. *****, prin aceeași încheiere fiind propus debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile (f.d.52, dosar

administrativ). De asemenea, se constată că încheierea expediată debitorului a fost restituită cu mențiunea „nereclamat” (f.d.50-51, dosar administrativ).

La solicitarea executorului judecătoresc din 12 august 2020, Agenția Servicii Publice la 18 august 2020 a emis răspunsul nr. *****, prin care a adus la cunoștință primului faptul că, după Mihalachi Vitalie sunt înregistrate următoarele mijloace de transport de model ”*****” n/î ***** și ”*****” n/î ***** (f.d.40, dosar administrativ).

Prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr. *****din 7 septembrie 2020, a fost dispus:

- a obliga Poliția de Frontieră și Inspectoratul Național de Patrulare de a căuta și reține unitățile de transport : 1) ***** n/î ***** și 2) ***** n/î *****, ce aparține cu drept de proprietate soțului debitorului Mihalachi Natalia și anume Mihalachi Vitalie, împreună cu setul de chei și certificatul de înmatriculare, în cazul imposibilității prezentării executorului judecătoresc, a deplasa unitatea de transport reținută la parcarea cu plată cu informarea imediată a executorului judecătoresc;

- a obliga Poliția de Frontieră de a nu permite trecerea frontierei de stat a automobilelor sus menționate, în caz de depistare a le reține cu informarea imediată a executorului judecătoresc. Dacă în automobilele reținute se vor depista bunuri materiale ușor alterabile sau bunuri ce aparțin terțelor persoane, a permite ridicarea lor. Unitățile de transport urmează a fi ridicate, după caz, eliberate de către executorul judecătoresc ce le-a anunțat în căutare și a solicitat reținerea, după caz, a elibera creditorului sau debitorului numai după primirea încheierii executorului judecătoresc (privind anularea măsurilor de asigurare, împuternicirea/încredințarea creditorului de a ridica unitatea de transport pentru a fi transportat la sediul executorului judecătoresc pentru a fi întocmite actele necesare (f.d.37-38, dosar administrativ).

Prin cererea adresată executorului judecătoresc Iacob Miron la 10 septembrie 2020, reprezentantul debitorului Mihalachi Natalia, avocatul Andrei Beruceașvili, a menționat că la moment debitorul nu se află în țară, nu are posibilitate de achita integral datoria, însă are posibilitatea de a achita lunar câte 4000,00 lei, începând cu luna octombrie 2020 și până la stingerea integrală a datoriei și cheltuielilor de executare (f.d.32, dosar administrativ).

Prin Nota informativă din 23 septembrie 2020, creditorul SRL „Super Credit” a adus la cunoștință executorului judecătoresc Iacob Miron, faptul că consideră oportun de a accepta propunerea debitorului privind achitarea în rate (f.d.31, dosar administrativ).

Prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron din 16 decembrie 2020, a fost dispusă încetarea procedurii de executare în legătură cu achitarea integrală a datoriei inclusiv și a cheltuielilor de executare (f.d.29, dosar administrativ).

Tot la 16 decembrie 2020 a fost emisă încheierea cu privire la anularea sechestrului/restricției aplicate prin încheierea nr. *****din 7 septembrie 2020 (f.d.26, dosar administrativ).

La 16 martie 2021 Mihalachi Vitalie a adresat Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lângă UNEJ, plângere prin care a solicitat atragerea la răspundere disciplinară cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința executorului judecătoresc Iacob Miron.

În motivarea plângerii a invocat că, la data de 24 ianuarie 2021 se deplasa împreună cu sora bolnavă de cancer spre Ucraina în vederea efectuării unor investigații medicale necesare tratamentului surorii sale. La punctul de trecere a frontierei vamale spre Ucraina (Palanca), poliția de frontieră i-a adus la cunoștință precum că mijlocul de transport cu care se deplasa – de model ”*****”, n/î *****- este anunțat în căutare în baza unei pretinse încheieri emise de către executorul judecătoresc Iacob Miron. De către reprezentanții Poliției de frontieră a fost informat că mijlocul de transport cu care se deplasa urmează a fi reținut, iar el împreună cu sora sa urmează să facă cale întoarsă. La data de 24 ianuarie 2021, de către reprezentanții Poliției de frontieră a fost întocmit procesul-verbal de reținere a unității de transport de model ”*****”, n/î *****. Unitatea de transport a fost predată la păstrare împreună cu certificatul de înmatriculare și cheile de pornire. Reprezentanții poliției de frontieră au întocmit și actul de examinare a mijlocului de transport. A fost impus în situația de a se întoarce împreună cu sora grav bolnavă de cancer spre Chișinău cu un autocar, iar astfel fiindu-i grav expusă în pericol starea de sănătate a surorii, mai ales că scopul plecării în Ucraina a fost anume efectuarea unor investigații medicale pentru sora sa. Consideră acțiunile executorului judecătoresc Iacob Miron în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu nr. ***** din 06.04.2020 ca fiind ilegale prin prisma următoarelor argumente: nu a fost citat de către executorul judecătoresc în calitatea de participant implicat în procesul de executare, situaţie care contravine prevederilor art.22 Cod de executare; nu deţine calitatea de debitor nici în cadrul vreunei proceduri de executare;

Menționează că documentul executoriu nr. ***** din 06.04.2020, emis de Judecătoria Chişinău (sediul Centru) prevede obligația de încasare a datoriei în sumă de 24.205 lei doar de la Mihalachi Natalia în beneficiul SRL „Super Credit”. În acest document executoriu nu este prevăzută obligația de încasare în mod solidar a datoriei de 24.205 lei de la Mihalachi Natalia și de la Mihalachi Vitalie;

A mai menționat faptul că, executorul judecătoresc Iacob Miron a emis încheierea nr. *****privind anunțarea în căutare și reținerea unităților de transport de model ”*****”, n/î *****, anul fabricării ***** *și* ”*****”, n/î *****, anul fabricării *****, iar aceste unități de transport aparțin cu drept de proprietate exclusivă doar lui Mihalachi Vitalie, fiind dobândite după desfacerea căsătoriei cu Mihalachi Natalia; căsătoria desfăcută cu Mihalachi Natalia, fapt care se confirmă prin copia certificată a certificatului de divorț Seria*****;

Mijloacele de transport sunt proprietate exclusivă doar a lui Mihalachi Vitalie, au fost dobândite la data de 2 mai 2020, fapt care se probează prin copia certificată a certificatelor de înmatriculare;

Consideră că executorul judecătoresc Iacob Miron a dispus anunțarea în căutare și reținerea unităților de transport a unei persoane care nu deține calitatea de debitor în cadrul vreunei proceduri de executare, cu atât mai mult că aceste unități de transport nici nu constituie proprietatea soților Mihalachi, fiind doar proprietatea exclusivă a lui Mihalachi Vitalie și care nu urmează să poarte absolut nici o răspundere/consecințe în cadrul procedurii de executare pentru pretinse datorii ale fostei sale soții, Mihalachi Natalia;

Deși la data de 16 decembrie 2020 a fost emisă încheierea privind anularea măsurii de executare aplicată prin încheierea Nr. *****din 7 septembrie 2020 în legătură cu încasarea integrală a datoriei, executorul judecătoresc nu a informat/înștiințat până la data de 24 ianuarie 2021 nici Poliția de frontieră, nici Inspectoratul Național de Patrulare despre încheierea din 16 decembrie 2020.

Urmare a acțiunilor ilegale ale executorului judecătoresc Iacob Miron, a fost nevoit de a apela la serviciile unui avocat pentru a-și putea ridica mijlocul de transport reținut de către Poliția de frontieră. (f.d.13-17, dosar administrativ).

Pentru motivele arătate, Mihalachi Vitalie a solicitat sancționarea executorului judecătoresc Iacob Miron.

Prin Decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești din 21 mai 2021, s-a dispus, a admite spre examinare în fond sesizarea nr. 37 din 16 martie 2021 (f.d.66, dosar administrativ).

Iar, prin Decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești nr. ***** din 7 octombrie 2022, s-a decis :

1. Se constată abaterile disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătorești, comisă de către executorul judecătoresc Miron Iacob, expusă în sesizarea nr. 37 din 16 martie 2021, și anume : d) neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare;

2. Se aplică sancțiunea prevăzută de art. 24 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătorești, sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale (f.d.78, dosar administrativ, f.d. 8).

Nefiind de acord cu decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești, reclamantul executorul judecătoresc Miron Iacob, la 23 noiembrie 2022 s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, cu pretențiile deduse judecății, iar prima instanță, prin hotărârea din 1 octombrie 2024, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Din analiza motivelor invocate în cererea de apel, a materialelor dosarului și a cadrului normativ aplicabil, instanța de apel a constatat că argumentele formulate de apelant nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor expuse atât în cadrul procedurii disciplinare, cât și în fața primei instanțe, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept care ar justifica casarea hotărârii contestate.

În primul rând, nu poate fi reținut argumentul apelantului potrivit căruia, instanța de fond nu ar fi examinat în mod efectiv argumentele invocate prin cererea de chemare în judecată sau că hotărârea ar fi lipsită de motivare. Din conținutul hotărârii rezultă că instanța de fond a analizat atât circumstanțele de fapt care au stat la baza emiterii deciziei disciplinare, cât și criticile formulate de reclamant privind pretinsa lipsă a competenței Colegiului disciplinar, independența executorului judecătoresc, legalitatea măsurilor dispuse în cadrul procedurii de executare și pretinsa insuficiență a motivării actului administrativ contestat. Simpla împrejurare că soluția pronunțată nu coincide cu poziția procesuală a apelantului nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii judecătorești.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, hotărârea judecătorească trebuie să conțină motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția adoptată. Examinând hotărârea instanței de fond, Colegiul constată că aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege, fiind indicate circumstanțele reținute ca dovedite, probele administrate, normele legale aplicabile și raționamentul juridic care a fundamentat soluția de respingere a acțiunii.

În al doilea rând, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia sancționarea disciplinară ar constitui o ingerință inadmisibilă în independența executorului judecătoresc.

În conformitate cu art. 8 din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc își exercită atribuțiile în mod independent, însă această independență nu are caracter absolut și nu exclude obligația respectării legii și răspunderea disciplinară pentru încălcarea acesteia. Dimpotrivă, independența funcțională reprezintă garanția exercitării atribuțiilor fără influențe externe, dar nu exonerează executorul judecătoresc de obligația de a acționa în limitele competențelor conferite de lege și cu respectarea drepturilor participanților la procedura de executare.

Or, potrivit art. 21 alin. (2) lit. d) din Legea privind executorii judecătorești, constituie abatere disciplinară neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare. Prin urmare, controlul exercitat de Colegiul Disciplinar nu reprezintă o ingerință în independența executorului, ci constituie mecanismul legal prin care este verificată respectarea obligațiilor profesionale instituite de lege.

În speță, abaterea disciplinară nu a fost reținută pentru soluțiile procesuale adoptate de executor în exercitarea puterii sale discreționare, ci pentru încălcarea unor obligații legale exprese.

Astfel, potrivit art. 43 alin. (1) și (3) din Codul de executare, părțile procedurii de executare sunt creditorul și debitorul, iar debitor este exclusiv persoana obligată prin documentul executoriu să execute obligația stabilită prin acesta.

Totodată, art. 63 alin. (1) lit. a) din Codul de executare prevede expres că măsurile de asigurare pot fi aplicate numai asupra bunurilor debitorului, în măsura în care acestea au o legătură directă cu executarea documentului executoriu.

Din actele dosarului rezultă fără echivoc că, titlul executoriu nr. ***** din 6 aprilie 2020 obliga exclusiv pe Mihalachi Natalia la executarea obligației bănești față de SRL „Super Credit”. Cu toate acestea, executorul judecătoresc a dispus, prin încheierea din 7 septembrie 2020, căutarea și reținerea a două mijloace de transport aflate în proprietatea exclusivă a lui Mihalachi Vitalie, persoană care nu avea calitatea de debitor în cadrul procedurii de executare.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că aceste bunuri au fost dobândite ulterior desfacerii căsătoriei dintre Mihalachi Vitalie și Mihalachi Natalia, divorțul fiind pronunțat prin hotărârea judecătorească din 10 octombrie 2019, astfel încât acestea nu puteau constitui bunuri comune ale foștilor soți.

În acest context sunt incidente dispozițiile art. 24 alin. (1) din Codul familiei, potrivit cărora fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii numai cu bunurile sale personale și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie care poate fi determinată de instanța judecătorească la cererea creditorului.

Prin urmare, în lipsa unei hotărâri judecătorești privind determinarea cotei-părți din proprietatea comună și în condițiile în care bunurile vizate aparțineau exclusiv unei terțe persoane, executorul judecătoresc nu era îndreptățit să aplice măsuri de asigurare asupra acestora.

Astfel, concluzia Colegiului Disciplinar și a instanței de fond privind încălcarea prevederilor art. 63 din Codul de executare este una corectă și întemeiată.

În aceeași ordine de idei, legal a fost reținută și cea de-a doua abatere factuală care a fundamentat sancționarea disciplinară.

Potrivit art. 8 lit. k[3]) din Legea privind executorii judecătorești, executorul este obligat să transmită imediat organelor afacerilor interne încheierea de ridicare a măsurilor de asigurare a executării atunci când procedura de executare a încetat și anterior au fost emise încheieri privind declararea în căutare a mijloacelor de transport.

Din materialele dosarului rezultă că procedura de executare a încetat la 16 decembrie 2020, fiind emisă și încheierea privind anularea măsurilor de asigurare. Cu toate acestea, apelantul nu a prezentat nicio probă concludentă, care să confirme transmiterea imediată a acestei încheieri către Poliția de Frontieră și celelalte autorități competente.

A contrario, răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. ***** din 27 decembrie 2022, confirmă că restricția instituită asupra mijlocului de transport exista și la data de 24-25 ianuarie 2021, fapt care a determinat reținerea automobilului la punctul de trecere Palanca și imposibilitatea proprietarului de a-și continua deplasarea (f.d.173).

Totodată, împrejurarea invocată de apelant, potrivit căreia în perioada pandemiei actele ajungeau cu întârziere la instituțiile competente sau că acesta obișnuia să înmâneze personal încheierile persoanelor interesate, nu poate constitui o cauză exoneratoare de răspundere disciplinară, întrucât legea instituie obligația expresă a executorului de a transmite imediat actele către autoritățile competente,

obligație care nu poate fi substituită prin remiterea acestora persoanelor fizice. Prin urmare, și sub acest aspect concluziile Colegiului Disciplinar și ale instanței de fond sunt pe deplin justificate.

Concomitent, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului referitor la pretinsa lipsă de motivare a deciziei Colegiului Disciplinar.

Conform art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, actul administrativ individual trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au determinat emiterea acestuia, astfel încât destinatarul să poată înțelege rațiunea măsurii dispuse și să își exercite efectiv dreptul la apărare.

Din analiza deciziei nr. ***** din 7 octombrie 2022 rezultă că aceasta indică expres faptele imputate executorului judecătoresc, normele juridice considerate încălcate, probele examinate în cadrul procedurii disciplinare și rațiunile pentru care Colegiul a apreciat că faptele întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 113/2010. Prin urmare, actul administrativ contestat îndeplinește cerințele de motivare impuse de legislația administrativă.

Totodată, invocarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Hyde Park c. Republicii Moldova nu este aptă să conducă la o altă soluție. Într-adevăr, instanța de contencios administrativ nu poate substitui autoritatea administrativă și nu poate completa lipsa motivării unui act administrativ, întrucât actul contestat conține expunerea faptelor, analiza probelor și indicarea temeiurilor juridice care au justificat aplicarea sancțiunii disciplinare cu amendă.

La fel, este de precizat faptul că, instanța de fond nu a suplinit motivarea actului administrativ, ci a exercitat controlul de legalitate prevăzut de art. 225 și următoarele din Codul administrativ, verificând dacă motivele invocate de autoritate sunt conforme legii și susținute de probele administrate.

Sub aspect probatoriu, Completul judiciar notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Inter alia, Completul judiciar remarcă că, argumentele formulate reprezintă simple afirmații generale privind independența executorului judecătoresc și pretinsa insuficiență a motivării actului administrativ, fără a combate în mod concret constatările referitoare la aplicarea măsurilor de executare asupra bunurilor unei persoane care nu avea calitatea de debitor și la neexecutarea obligației legale de transmitere imediată a încheierii de ridicare a măsurilor de asigurare.

În consecință, Colegiul apreciază că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt, a administrat și apreciat complet probatoriul, a aplicat în mod corespunzător dispozițiile art. 21 alin. (2) lit. d), art. 24 și art. 8 lit. k^3) din

Legea nr. 113/2010 privind executorii judecătorești, art. 43 și art. 63 din Codul de executare, art. 24 din Codul familiei, precum și normele incidente din Codul administrativ, concluzionând în mod întemeiat că Decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești nr. ***** din 7 octombrie 2022 este legală și întemeiată.

Prin urmare, argumentele invocate prin cererea de apel nu infirmă legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond și nu justifică intervenția instanței de apel asupra soluției pronunțate, motiv pentru care apelul declarat de către executorul judecătoresc Iacob Miron urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 1 octombrie 2024, ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și articolele 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de executorul judecătoresc Iacob Miron.

Se menține hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 1 octombrie 2024.

Decizia cu drept de recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/